

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Oamenii faptelor bune.

Acestea sunt cuvintele care ne vin în minte, când cetim despre frumoasele lucruri ce frații noștri dela *Caransebeș* le prezintă lumii ca fapte împlinite. Oamenii faptelor bune, care tac și fac. Iar când știm că în fruntea acestor oameni stă un bărbat, un venerabil arhiepiscop, care a trăit și a muncit cu cel mai mare om al faptelor bune pentru noi Români din aceste țeri, cu neajunsul Andrei baron de Șaguna, și pe acesta l-a purtat și îl poartă în suflet de model, — faptele fraților dela *Caransebeș* ni-se prezintă în o lumină și mai plăcută și față de cârmuitorul lor reverința ne crește și mai mult.

Da, un bărbat mare totdeauna face în jurul său o școală, din care ies elevi asemenea tinzând spre fapte mari.

Marele Șaguna mult tăcea și mult lucra. Cel mai distins elev și soț de muncă al său, veneratul Episcop Popea, asemenea fără șgomot lucruri frumoase ne arată încheiate gata.

Diecesa gr.-or. a *Caransebeșului*, e, între diecesele surori a Transilvaniei și a Aradului, cea mai săracă. Pe când d. e. elevii teologi și pedagogi ai acestora demult sunt adăpostiți în frumoase internate și ajuturați în susținere prin aceea că plătesc numai taxe moderate de traiu în acelea, pe atunci elevii teologi și pedagogi ai *Caransebeșului*, erau, până acum înainte cu doi ani, siliți a trăi prin quartire în micul oraș, ca studenții de gimnasiu, adesea cu slabă îngrijire și sub slabă pază. Veneratului arhiepiscop i-a fost una din cele mai mari griji, ca acestei stări de lucruri să-i pună capet, și după stăruințe de ani de zile, ajutat-i-a D-zeu lui și sfetnicilor sei, ca înainte cu doi ani, să poată prezenta diecesei sale un frumos mic palat, în care de atunci pentru veacurile viitoare să fie adăpostiți

deocamdată *clericii*, viitorii preoți, și să nu mai stea prin quartire prin oraș, D-zeu știe pe la cine.

Îam lăudat și aplaudat cu toții pe *Caransebeșeni* atunci, — și eată abia-s doi ani, și trebuie de nou să le arătăm recunoștința cu toții, că în ziua de 11/24 Sept. ei au săvârșit și sfințirea noului mic palat care se adăpostească pe *pedagogi*, viitorii învățători, punând prin asta capet stărilor nepotrivite din trecut, când trebuiau să stea risipiți prin oraș. Internatele, a teologilor ca și a pedagogilor, sunt căsi din cele mai frumoase în *Caransebeș*, modern zidite, modern arangeate, fiind podoaba orașului și mai ales podoaba diecesei! În ele tinerii pot fi mai bine supravegheați, mai bine crescuți, și chiar sănătatea lor e mai bine păstrată în case frumoase, igienice, mari, decât prin cele quartire, care cum se da, prin oraș.

Laudă meritată aducem și noi vrednicilor conducători ai diecesei *Caransebeșului*, care se dovedesc atât de frumos ca oameni ai faptelor bune, cari deși fără șgomot, atât de serios și spre binele bisericii și neamului lor lucruri de laudă lucrează.

Din foi străine.

După „N. L.“

În timpul acesta, când grijiile și lipsele traiului de pe o zi pe alta sunt tot mai amenințătoare, avem mare lipsă a învăța și-a chibzui, că prin ce chip și modru ne-am putea îmbunătăți starea noastră, ca însușindu-ne acele îndemănări, prin cari veniturile noastre s'ar înmulți și mări, nu numai să ne păstrăm averea ce o avem, dar' să ne-o și sporim.

Pe economii noștri de pământ, pe plugari, îi auzim zilnic tânguindu-se, că pământurile lor nu mai dau rod îmbelșugat ca mai înainte. Adevărat și este!

Pământul nu este nici el pe vecie roditor; să nu cugetăm că acel pământ pe care nu-l învrednicim cu o lucrare înțeleaptă (rațională), cu gunoie îndea-juns, totdeauna va da atâta rod, ca din acesta să putem trăi noi și familia noastră. Nu.

Noi azi trăim o altă viață, nu cea trăită de moșii și strămoșii noștri! În timpurile vechi agrul n'a fost „supt“ și și dacă numai l-ai „scormonit“, și dacă fără socoteală l-ai lucrat, el totuși a rodit atâta, ca din venitul acestui rod economul mic să-și acopere trebuințele traiului vieții sale conform *așteptărilor* (pretensiunilor) sale de pe atunci.

Să nu uităm însă, că azi așteptările, poftetele, țeranilor noștri sunt mai *mari și mai multe*, nu însă tot așa și pământul, moșia. Și, durere, azi cei mai mulți țerani, în butul înmulțirii așteptărilor lor, azi încă nu știu d., e., ca de pe un pământ să scoată roade mai îmbelșugate și mai frumoase, ca în acel timp, când aveau mai puține spese cu traiul, cu îmbrăcămintea. De aici e urmarea, că d. e. acel țeran, care, să zicem, putea arăta după moșia sa 50—100 fl. venit atunci când el nu avea lipsă de pipă, cărți, tăbac, cisme, și femeea sa de păpuci cu țug, chișchi-neu de mătăasă și poale de bumbăcel și jolj, în ziua de azi amăsurat cerințelor timpului din atâta, fără a face datorii, nici că poate trăi.

Trebuie să nisuim deci într'acolo, ca să învățăm *modurile de economie rațională (înțeleaptă)*, adică acea purtare de economie, care basată pe încercări (experiențe) să săvârșeste după anumite principii, așa că de unde de până acum am adunat numai cu mierța, pe viitor să adunăm cu ferdela; de pe moșia care ne-a adus 50—100 fl. venit să ne aducă în viitor 200—300 fl.

Să înțelege, acest mod e foarte greu de priceput. Îl vom pricepe însă numai după multe încercări și învățături. E cunoscut tuturora proverbul:

„învăţatul cât trăeşte tot învaţă“. Acest proverb ar trebui întors în așa fel: *economul bun până la moarte trebuie să tot învețe.*

Noi, cari dorim o înaintare spre bine cât mai îngrabă a economilor noștri, în fiecare număr al foii acesteia am dat fel de fel de învățături pentru purtarea unei economii înțelepte și de astă-dată scopul acestor șire e îmbogățirea minții cu noue cunoștințe.

I.

Vom scrie mai întâiu despre *alegerea bunei sămânțe.*

Săvârșește un lucru foarte greșit acel econom, care își vinde „fruntea grăului“ său, numai pentru aceea, fiindcă să plătește mai scump cu vr-o câți-va cruceri, ear' la sămănat întrebuițează grăunțele de-a doua și a treia mână; pentru-că, aceea-ce astfel câștigă economul în tîrg, perde înzecit în rodul anului viitor, curat: scump la tărîțe și eftin la făină. Pentru-ce?

Pentru-că, precum bine știm, din grăunțul de grâu sămănat se naște rădăcina și colțisorul roditor. Rădăcina pătrunde în jos, ear' colțisorul în sus. Și aceea trebuie să știm, că planta sămănată se nutrește din grăunțe, până atunci, până ce află în el materie nutritoare; dacă acum noi sămănam grăunțe mici, e de sine înțeles, că în acestea mai puțină fiind materia nutritoare, seacă iute, astfel că rădăcina plantei născute slabă, neputincioasă fiind, nu-și poate suga din pământ mē-

sura trebuincioasă de materii nutritoare, trebuie deci să se usuce.

Atunci economul nepriceput începe a se tângui contra timpului etc. pe când în adevăr el însuși este cauza nerăsării holdei sale.

(Va urma).

AGRICULTURA

Lucrări economice de toamnă.

Ca și primăvara și vara plugaru are de a săvârși și în timpul toamnei sumedenie de lucrări, unele mai însemnate decât altele.

Intre aceste lucrări cele mai de căpetenie sunt: sămănatul, culesul, aratul și săpatul.

Toamna se samănă spicoasele așa numite de toamnă. Despre lucrările privitoare la pregătirea pământului, despre sămănat și sămănat am avut prilej să întreținem pe cetitorii acestei foi în mai mulți numeri eșiți în săptămânile de curând trecute. Și cei-ce vor fi ținut sau vor ținea samă de acele sfaturi, scoase din pățanie și descoperirile multor bărbați, ce se îndeletnicesc cu știința plugăriei aveau înțelepte, bine le va prinde. Astă-dată nu mai stăruim asupra lucrărilor din vorbă, cu toate-că ar mai fi multe de zis, și cu toate-că în mare parte a țării abia acum se fac sămănaturile, ear' în altele se vor putea face numai după culesul

cucuruzului, pe la mijlocul lui Octomvrie și mai târziu.

Vorbind despre pregătirea locului pentru sămănat, despre sămăntă și despre însuși sămănatul nu am între-lăsat a spune cele mai de căpetenie cerințe pentru pregătirea locului, adunarea simburilor de poame și sămănarea lor.

Privitor la cules de asemenea am stăruit mai înadins acum de curând, anume: despre culesul cucuruzului, sco-sul crumpenelor și al napilor, despre culesul viilor, ș. a. Cu o cale am arăt-at și cum sunt de a se păstra: cucuruzul, napii, crumpenele, ș. a.

Venim acum la lucrările privitoare la aratul și săpatul de toamnă, lucrări prea puțin luate în samă de plugarii noștri.

Este știut, că primăvara pământul trebuie să fie arat pentru-ca să putem sămăna ovėsul, cucuruzul, mazăricea și alte primăvăraticice. Da asemenea trebuie săpate grădinile pentru-ca să putem pune feluritele legume, pomi și flori.

Peste vară trebuie ogorit și întors locul pentru sămănaturile de toamnă. Și aceste lucrări se și săvârșesc cu multă sîrguință de partea cea mai mare a plugarilor noștri.

Tot așa se face și cu săpatul de vara: al cucuruzului, crumpenelor, napilor, legumilor, viilor, ș. a.

Singur aratul și săpatul de toamna

FOIȚĂ

Sfîrșitul verii.

Atât de tainic ș'obosit
Pământu 'ntreg se pare
Ca un moșneag îmbetrânit
Ce multe zile n'are.

Pădurea 'ncepe-a se roși
Ici-colea se rărește
Și deja câte-o frunză vezi
Prin aer că plutește.

Rozoru-i galben, codrul mut,
Și lemnul ars de soare
Numai la umbră și pe iaz
Mai vezi câte-o cicoare.

În cârduri rîndunele vin
Se mēsură 'n sburare,
Apoi terminul hotărît
Pun zilei de plecare.

Nu-i cântec, veselie nu-i
Și fremeatul nu-i dulce
Căci toate vęd și toate știu,
Că vara li-se duce.

Maria Cioban.

INDURARE

— NUVELĂ —

(Urmare)

S'a măritat Gherghina lui moș Ștefan, știi, George. Am fost și eu la nuntă; era așa de frumos!

— Și cu cine Irino?

Cu Radu, cel dela Pleșa, știi...

— Ei da! Știu.

— Când eram la nuntă, eu mē gândeam la tine, George.

— Apoi, eacă Irino, un an trecut aproape. Mai am doi, oi scăpa, și atunci...

— Da ce-i în casa asta mare, George?

Aici e un otel, dă, un fel de han unde vin boerii...

— Da mama cum a murit, Irino?...

Ei sērmana, când m'am dus într'o zi la ea cu tușa Ruxanda, am găsit-o țapănă de frig și până a doua zi a murit.

— Da casa noastră cum a rēmas?

E încuiată și acu. Nu-i nimeni în ea.

Șerban și cu ceialți țerani intrau pe poarta unei case, unde știau că locuște un avocat; ear' George și Irina se lăsau în vale, spre port.

Irina rēmasă uimită de tot ce vedea. Povestirea mamei sale asupra Galașului îi revenea, din când în când în minte. Cu gura căscată și cu ochii pe vapoare, Irina ținea încleștat pe George de mână, scoțēnd exclamații de mirare. De un

nu se obicinesc la noi. Și, se credem că, până aceste două lucrări nu le vom face pe o scară cât mai întinsă și cu deplină pricepere, nici vorbă despre o îmbunătățire mai simțită a plugăriei noastre.

Cucuruzul, napii, măzăricea, trifoiul și lucerna, nu mai puțin toate legumile, ce se samănă în primăvara viitoare, ar isbuti mult mai bine, dacă locului merit pentru sămănarea lor i-s'ar da o arătură bună acum toamna.

Un spor vădit s'ar putea ajunge negreșit și în roada spicoaselor tomnate, arând locul pe sama lor în ajunul iernii.

Pământul grădinilor de legumi de asemenea se îmbunătățește foarte mult prin săpături adânci cu arșul în decursul toamnei; ear' gropile pe sama pomilor trebuie făcute la toată întâmplarea acum în timpul toamnei.

Prin arăturile și săpăturile de toamnă pământul este expus înghețului și gerului, prin care el se mărunțește și îmbunătățește, aproape ca și prin o presărare cu gunoi, lucrările de primăvara se fac cu mai multă înlesnire și roadele se asigură în mod foarte însemnat.

Atragem încă de pe acum luarea aminte a cetitorilor nostri asupra arăturilor și săpăturilor de toamnă, atât de tolositoare în economie.

Despre ele vom scrie mai amănunțit în numerii viitori ai «Bun. Econ.»,

ceas și mai bine rătăcesc amândoi, uitați pe cheiul Dunărei.

Pe la sfințitul soarelui, toți se îndreptară spre hanul lor din marginea Galațului. George îi petrecu până în apropiere de han cu grija că poate l'o așteptând cuconița și cu domnul colonel. Se despărți de Irina, spunând-i că o să mai vină astă sară.

Pe la zece ceasuri târziu, George văzând că domnul colonel se gătește de culcare, se furișă pe poartă și nu s'a mai oprit de cât la han. Găsi pe Irina, așteptându-l în poartă. În mijlocul ogrăzii, moș Șerban, încunjurat de ceilalți țărani îi sfătuia ce să mai vorbească mâne la judecată.

Tot timpul cât George vorbea cu Irina, era preocupat de un singur gând: să spue oare și lui moș Șerban că grecu a venit la domnul colonel și că a vorbit de judecata de mâne?

cu dorul și credința de a împrieteni pe cetitorii nostri cu aceste lucrări, am putea zice, neapărat trebuincioase în plugărie.

ROMUL SIMU

VIIERIT

Ingrijirea buților.

În buțile bine îngrijite vinul se păstrează în stare sănătoasă; în cele băgate în boală mustul și vinul cel mai bun se strică. De aceea îngrijirea buților este o cerință de căpetenie în viierit.

Buțile se fac din lemn de stejar. Lemnul de brad nu e potrivit pentru ferberea și păstrarea vinului.

În buțile mari vinul ferbe și se păstrează mai bine decât în cele mici.

Înainte de a pune mustul în butea nouă, aceasta trebuie bine opărită și apoi spălată de repetite-ori; numai astfel se poate înlătura argăsala, ce lemnul de stejar conține, și se poate totodată înlătura și fața urită, ce vinul o capătă în buțile nouă, nu îndestul opărite și spălate.

Opăritul se repetă de două-trei-ori. Cu acest prilej butea se rostogolește cruciș-curmeziș.

Apa, ce a stat în bute două-trei zile, se înlocuește cu câteva litre de vin curat, fie și mai slăbuș, în stare ferbinte. Butea, în care s'a turnat vinul

Dar' la ce bun, se gândea el din nou. Tot nu o să-i folosească la nimic. Se temea să nu-i strice inima mai rău. Trecuse miezul nopții și George nu se îndura să mai plece de lângă Irina. Mână în mână, amândoi își reamintesc dragostea lor cu mai mult foc. Nu se simțeau încă aici, în voia lor, așa că altă dată sub nucul din grădină.

Temându-se să nu se facă ziuă, George se smâci din mâinile Irinei și eși repede pe poartă.

* * *

A doua zi de dimineață, aproape tot trotuarul din fața curții de apel era ocupat de vre-o treizeci de țărani. Toți stăteau, care rezămați de gard, care pe jos, așteptând să-i cheme.

Ori de câte ori intra sau eșea cine-va din locul curții, dacă era altfel de cât ei îmbrăcat, se culcau îndată, luându-și căciulele din cap. Trecuse de

ferbinte, se rostogolește de mai multe-ori, apoi se goleşte și ceva mai târziu se spală cu apă proaspătă.

Alții supun buțile nouă altor îngrijiri. Anume: pun în ele var nestins; apoi le stropesc cu apă ferbinte. Într'aceea varul se stinge clocotind, și turnându-se din nou apă, varul se subție. Butea apoi se astupă, și se rostogolește de repetite-ori, lăsându-se astupată timp mai îndelungat.

În sfârșit butea trebuie spălată de var cu apă ferbinte.

Urmează apoi spălarea cu vin mai de rînd, dar' curat, și în sfârșit cu apă rece.

În loc de var unii întrebunțează apă ferbinte, în care s'a topit sare din greu.

Buțile în cari s'a păstrat vin sunt de obicei mai bune decât cele nouă. Ele însă trebuie bine îngrijite.

Spre acest sfârșit, buțile din cari s'a fost golit vinul sunt de a se opări și spăla cât de bine pe dată.

Buțile cari au stat goale timp mai îndelungat trebuie opărite, cum s'a zis mai sus, cu sare sau var. Buțile în cari am avea de a pune vin vechiu mai slab trebuie arse cu spirt.

Buțile pline de mucegaiu trebuie opărite cu multă sare sau var. Se dă apoi cu apă ferbinte, în care se amestecă și puțin vitriol. Urmează o sdrăvănă spălare cu apă; ear' în sfârșit, după-ce s'a svântat, afumatul cu pu-

amează și judecătorii de abea începuse să sosească a lene unul câte unul.

Imbulzeala și neliniștea creștea, ear' pe la trei ceasuri ușierul strigă: domnul Chefalidi și cu locuitorii de pe valea Horincei. Toți se precipitară, moș Șerban în frunte și ducând cu ei aproape pe sus pe moș Trifu.

După câte-va întrebări ale președintelui și după o pledoarie a avocatului, care apăra cererea domnului Chefalidi, președintele se adresează locuitorilor întrebându-i dacă au apărător. Moș Șerban eși mai în față și răspunse:

— N'avem domnule președinte, că n'am putut să-l plătim, cât ne-a cerut; dar' eacă eu pot să vă spun cum e dreptul nostru.

Și moș Șerban începu să vorbească așa de clar și așa cu inimă, că judecătorii păreau un moment înclinați a recunoaște dreptatea satului.

cioasă, lăsându-se astupate timp mai îndelungat.

Buțile mucegăite se mai tractează și altfel, anume: ele se umplu până la vrană cu bostinele aduse dela teasc peste cari s'a turnat apă, lăsându-se să fearbă.

Buțile, în cari a fost vin acru, se ard cu paie, se opăresc cu var și se spală frumos.

Cele, în care a fost spirt și vinars, de asemenea se pot întrebuița, supuse fiind unei opăriri și curățiri temeinice. Abia se mai pot întrebuița însă buțile, al căror mucegaiu e de culoare galbină, cum și acele, în care s'a păstrat bere sau oțet.

A XII-a

Expoziție de vite

arangeată de „Reuniunea română de agricultură din com. Sibitului“.

(Urmare și fine.)

II. Premiarea.

1. În scopul premierii, comitetul central al reuniunii agricole a ales juriul constătător din domnii: Demetriu Comșa, ca președinte al jurului; Gustav Haner, protopretorul cercului Nocrichiu, ca reprezentant al comisiei economice comitatense; Dr. D. P. Barcianu, profesor sem., Pantaleon Lucața, căpitan ces. și reg. în pens., Petru

Ciora, funcț. cons., Romul Simu, învăț. pens., Victor Tordășianu, referent cons., Emil Verzariu, funcț., Nicolae Moldovan, protopresbiter, Dionisie Ganea, econom, ambii din Nocrichiu, Ioan Alexandru, paroch, Ioan Alexandru, primar comunal, Ioan Lazar, președintele însoțirii de credit sistem Raiffeisen și Ioan Stănuț, nr. 53, econom, toți din Ilimbav; Ambrosiu Marcovici, paroch, Lazar Bonea, proprietar, ambii din Chirpăr; Florian Bologa, paroch în Marpod; Ioan Popovici, paroch și George Bânda, econom și arândator ambii din Săsăuș; Ioan Bonea, paroch și Toma Maniu, econom și arândator, ambii din Fofeldea; Iosif Morariu, paroch în Hosman; Ioan Tat, paroch și Simeon Dragoman, învăț., ambii din Țichindeal; Ioan Petrișor, paroch și Zosim Țichindelean, inv. în pens., ambii din Alțina și Nicolae Gavrea, paroch în Bendorf. Membrii absenți sau împedețați dela vot se înlocuiesc prin suplenți.

2. Nu este ertat a funcționa nimeni ca juror, când este vorba de vitele proprii sau de ale rudeniilor mai deaproape.

3. Juriul ia în primire lista generală a vitelor expuse, examinează pe rând și cu deosebită luare aminte fiecare vită și apoi se consultă asupra premierii, îngrijindu-se ca publicul și exponenții să nu înruiască cătuși mai puțin asupra hotărârilor de luat.

4. În ședința ce urmează examinării vitelor, membrii jurului se con-

— Neam din neamul nostru știm, domnilor judecători, că noi am stăpânit totdeauna imașu satului. Cuconu Radu, fost proprietar și alți proprietari cari au mai fost înainte ni-l'au lăsat nouă cu limbă de moarte și nici odată nu ni-au împedecat vitele dela păscut. Și asta-i vorbă de nouăzeci de ani aproape. Tot satu-i martor; din bătrâni știu aceasta. Iacă, moș Trifu, din sat dela noi, îi martor, om de-o sută de ani aproape și cu frica lui D-zeu! El o să jure și o să spue drept!

Judecătorii rămân uimiți, văzând pe moș Trifu, pășind încet spre el, rězămat în cârgea lui de alun.

— Să trăiți, Măria-Voastră, zicea moș Trifu, făcându-și cruce înaintea judecătorilor. Neam din neam știm că imașu de lângă sat e al nostru. Când eram eu copil, pe acolo pășteam oile satului nesupărat de nimeni. D-zeu de sus știe! asta-i dreptatea noastră!

Procesul n'a durat de cât vre-o jumătate de oară. După zece minute de chibzuială judecătorii vin din nou în sala de ședință. Bazați pe câteva argumente, invocați de avocatul domnului Chefalidi și nepricepute de moș Șerban, se acorda cererea domnului Chefalidi de a pune stăpânire pe moșia satului. Hotărârea însă ... cu drept de recurs.

Când moș Șerban auzi hotărârea asta i-se păru că toată sala se învertește cu el. Simțindu-se amețit, se rezimă puțin cu mânilor de grilajul din față. Când își veni în fire, n'a putut să mai zică decât:

— Nu ne mai putem judeca, domnilor judecători; suntem săraci lipiți pământului. Ne-o face atunci dreptate cel de sus! Țărani es atunci unu câte unu tăcuți și cu inima sfășiată de durere. Fără să mai știe pe unde merg, se vęd ajunși în ograda hanului.

sultă din nou și se pronunță, dovedind îndreptățirea propunerilor și apoi hotărând cu majoritate absolută de voturi.

Președintele votează întotdeauna. La cas de voturi egale decide soarta.

Asupra fiecărei premierii se votează deosebit.

5. Exponenții de premiat se petrec în o listă separată care, odată stabilită, se subscrie de președinte și secretar, precum și de alți doi membri ai juriului.

6. Impărțirea premiilor urmează a se face în mod sərbătoreasc, ținându-se mai întâiu o vorbire în prezența juriului și comitetului aranjator, a exponenților și publicului întrunit.

Exponenții premiați adevăresc primirea banilor prin subscrierea numelui în rubrică: «Adevăresc primirea în regulă a premiului».

7. Secretarul juriului se însărcinează a compune un raport special asupra expoziției și premiilor. Raportul scris de președintele și secretarul juriului se păstrează în archiva reuniunii.

III Dispozițiunile de premiare.

A. În general.

1. Scopul expoziției este mai ales a urni și încurajia adevărata propășire în economia vitelor. Drept aceea, în privire se va lua nu atât intențiunea vedită de a străluci cu vite de paradă, ci mai cu samă buna chibzuire în alegerea vitelor de prăsilă, hărnicia și in-

— Da George și Irina unde or fi oare? întrebă moș Sandu.

— Apoi când am intrat la judecată, răspuse Marin, ei spuneau că se duc prin tērg să mai umble, să vadă.

Pe malu Brateșului, în dosul grădinei publice, George și Irina stau în iarba privind luciul apei din lac. Irina nu vėzuse de când era ea, atăta apă. Amēndoi mână în mână stăteau lipiți unu de altu, vorbindu-și de dragostea și de viitoarea lor gospodărire. Irina vėzuse și simțise atâtea de multe în ziua aceea; i-se părea că e pe altă lume.

— Să vii și tu George cu noi; să vezi și casa voastră și să mai ședem împreună măcar o săptămână.

— Cum n'aș vrea să vin Irino! dacă mi-ar da drumu domnu colonel.

Soarele era la sfințit și ei uitase de proces și de toți cei cari întrebau de ei.

teligența dovedită în realizarea scopului urmărit.

2. Prin urmare vitele, altcum defectuoase încâtva, se pot premia în rînd cu vitele oare-cum desevîrșite. Intrevenind împrejurările de mai sus, chiar și întâietate se va da vitelor de a doua mână. Dar' nici măcar în totala lipsă de alte mai bune nu este ertat a premia vite hotărît rele sau avînd scăderi însemnate.

3. Astfel, dacă cutare grupă nu cuprinde îndestule vite vrednice de premiat, premiile, ce ar prisosi se pot destina pentru o altă grupă. Premiile, care din una sau altă cauză nu s'ar fi împărțit, se înapoiază reuniunii.

4. Aceia care au prăsit înșiși vitele, vor avea întâietate față cu aceia, care au expus vite prășite de altcineva.

Nimenea nu poate fi premiat, care n'a ținut vita în grija proprie $\frac{3}{4}$ an cel puțin.

5. Același exponent nu poate dobîndi decât un singur premiu în aceeași grupă. Față cu cel premiat în cutare grupă, concurenții din altă grupă au întâietate, presupunînd că vitele lor sunt deopotrivă.

B. In special.

I. Bovine (viței, vaci, tauri).

1. Ca vrednice de premiat se consideră mai ales bovinele, care întrunesc în mare măsură însușirile vitelor mari, puternice, frumoase la trup,

Să mergem Irino. Trebuie să fie acasă când o veni domnul colonel la masă, altfel...

George duse pe Irina până la han. Amîndoi erau nerăbdători să afle cum a eșit procesul.

Cînd intrau pe poarta hanului, Șerban, cu fruntea încrețită de durere, gătea carul de plecare, ungîndu-i osiile cu păcură.

— Ei, moș Șerban, ce s'a făcut cu procesul?

— Ne-o mîncat, bre George; Judecătorii au stricat hotărîrea, ce câștigasem la tribunal. Grecu o să pue mîna pe imaș! Să-l trăsnească cel de sus, că mai bine nu i-oi zice!

George și Irina aveau pumnii și fălcile încheștate de mînie.

— Mă duc, Irino, am zăbovit prea mult.

După-ce George dispăru pe poartă,

blînde, lăptoase, bune de prăsilă și de îngrășat.

Față cu vitele corcite se va da întâietate vitelor din rasă curată.

2. Intre scăderile, care nu îngăduie premiarea se numără: Trup bolnăvicios, murdar, cu totul slăbit sau cu boale înăscute, cum și scăderi care supără vederea (d. e. un corn rupt, un mers prost, rane urîte etc).

3. Ca semne de lapte mult se consideră trup prelungit, piept larg și foale șerpuit de vine groase; uger plin și mare, nu prea cîrnos, nici prea gros, înzestrat cu pîr scurt și moale și avînd patru țite moi, deopotrivă de mari; piele molatică, pîr subțire și privire blîndă.

4. Ca bune de îngrășat sunt a se considera mai ales vitele trunchioase cu capul mic, oase subțiri, piept larg și cîrnos, șolduri îndepărtate, coapsă lătăreață, piele mișcăcioasă, pîr moale.

5. Ca bune de muncă se consideră mai cu samă vitele osoase, cu picioare cam lungi, piept larg și rotunzit, șolduri puternice, copite sănătoase, mers vioiu și regulat.

II. Oi.

1. Întâietate se cuvine mai ales oilor mari, cîrnoase, lăptoase și bogate în lână frumoasă și subțire, moale și lungă, deasemenea se cuvine întâietate oilor de soiu vestit și însoțite de miei cu blană aleasă.

Irina se duse la moș Șerban și-i spuse, veselă, că poate să se întoarcă și George cu ei. Șerban n'a răspuns nimic...

Toată sara aceea, a fost un chin pentru toți. Cînd se gîndeau să se întoarcă acasă, așa desnădăjduiți, îi apuca groaza ca la gîndul morții de veci.

— Ce păcat mare a fost să is-pășim noi, Sandule! zice moș Șerban. Ce-i blăstămul asta pe satul nostru?!

Irina asculta, plîngînd înăbușit cu capul în paele din car.

Aproape de miezul nopții, George intra pe poarta hanului cu traistă la subsuoară. Se duse drept la Irina. Îi spuse ei și la moș Șerban că domnul colonel i-a dat drumul pentru zece zile să vie acasă.

— Ce bine-mi pare, George, zicea doios Irina, că vîi și tu cu noi!

2. Rassa țigăie și stogoșe se preferă rassei bîrsane (turcane).

Din ședința comitetului central al «Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului», ținută la Sibiu în 6 Septembrie n. 1901.

Dem. Comșa,
president.

V. Tordășianu,
secretar.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Condamnări politice. În procesul „Tribunei“ pertractat Mercuri în săptămîna trecută la curtea cu jurați din Cluj, dl Andreiu Balteș, responsabil pentru redacția „Tribunei“, a fost condamnat la *optsprezece luni de temniță*. Dl Balteș a fost imediat deținut și dus în închisoare! Apărătorul a fost avocatul Iuliu Coroianu.

Ear' Joi în sept. trecută la tribunalul din Deva a fost pertractarea, în care fostul jurist în Cluj, George Novacovici a fost condamnat la 10 zile închisoare de stat și amendă în bani. Atît procurorul, cît și acusatul au înștiințat recurs contra sentinței.

Alegerea de deputat la Orăștie a avut loc Mercuri, între candidații Dr. A. Muntean și unгурul Nopcsa. Cea mai mare parte a alegătorilor Români au rămas departe de alegere, precum le-a fost cerut prin Apelul dat de 18 fruntași politici; îndeosebi inteli-

După trei zile de drum, toți lihnîți de foame și sleiți de putere, intrau, spre sară, pe poarta satului.

Vestea sosirii se duse repede, în tot satul. Dela mic până la mare, se adunară roată împrejurul lor și care mai de care întrebau ce s'a făcut cu judecata.

— Suntem prăpădiți de acum, oameni buni!

Glasul sfîșietor, cu care vorbea moș Șerban; amuțise toată lumea adunată împrejurul lui. Nimeni nu mai îndrăznea să vorbească, să mai întrebe ceva.

(Va urma.)

ginta din Orăştie, cum și preoții și învățătorii din cerc, și mulți țărani, n'au luat parte la alegere. Și dacă au fost aci, n'au votat. Românii cari au votat s'au împărțit, cam $\frac{2}{3}$ părți cu Dr. Muntean $\frac{1}{3}$ cu Nopcsa. Nopcsa, spriginit de Unguri, de Sași, de Jidovi, a reeșit el, având 445 voturi, ear' Dr. Muntean 221.

Sfatul Domnitorilor. Se raportează din Petersburg, că în cercurile diplomatice de acolo se menține știrea, că în Skjernevița (lângă Varșovia) vor avea în curând întâlnire: țarul Nicolae II., împărații Francisc Iosif I. și Vilhelm II. și regele Victor Emanuel III. Ideia acestei quadruple întâlniri a fost sulevată de împăratul Vilhelm cu ocasiunea întâlnirii dela Danzig, motivând-o cu necesitatea de-a fi clarificată mai multe chestiuni cari interesează direct alianța triplă și punând deosebit pond pe faptul, ca sfătuirea să se țină pe teritoriu rusesc. Din această împrejurare se deduce că va fi discutată și cestiunea balcanică, despre care la Danzig încă a fost vorbă între împăratul Vilhelm și țarul Nicolae.

Conform svonurilor de până acum, întâlnirea se va întâmpla pe la jumătatea lunii Octomvrie. Dela Skjernevița împăratul Vilhelm și regele Victor Emanuel vor călători la Petersburg, unde împărăteasa Augusta și regina Elena vor merge încă de mai înainte, ear' împăratul Francisc Iosif I. dela Skjernevița se va reîntoarce direct la Viena.

Știrea despre această întâlnire se pare a fi confirmată și prin faptul, că la Skjernevița se lucră cu mare zor la aranjarea castelului, spre care scop trenul dela Petersburg transportează acolo vagoane întregi de mobile scumpe.

Moarte. A încetat din Viață Ioan Basarab, bătrânul paroch gr.-or. din Vaidei, în 2 Oct. n. d. a. A servit la s. altar 45 ani, și era de 76 ani. D-zeu să-l odichnească.

Visita Regelui Carol la Atena. Din Atena se anunță, că în cercurile politice de acolo prinde din ce în ce mai multă consistență știrea despre o eventuală vizită a Regelui Carol al României în capitala Greciei. Presa ateniană, în legătură cu această vizită, continuă

să înregistreze svonul despre o posibilă încheiere de convenție militară între România și Grecia.

Monumentul din Dealu-Spirei.

Mișcarea de redeșteptare națională dela 1848 între multe zile de glorie are eternisată cu deosebire ziua de 31 Septemvrie. În această zi o mână de pompieri au ținut piept trupelor turcești mult mai numeroase. Înainte de asta cu trei ani s'a lansat ideia de a ridica un monument în București, pe Dealu-Spirei, în fața arsenalului, tocmai acolo, unde s'a întâmplat memorabila ciocnire a vitejilor pompieri români. Acest monument s'a terminat și în 16 Sept. v. s'a ținut în București solemnitatea desvélirei cu o deosebită pompă. Dintre pompierii, cari au luptat cu atâta eroism pe Dealul-Spirei, mai sunt în viață încă locotenentul Grig. C. Petrescu și pompierii G. Diaconu, I. Gabreanu-Nicolae, Toader Severin, Enache Dobre Stoica, C. Gh. Bulea și Petru Stan.

Ciuma în Neapole. Se telegratează din Neapole, că 600 muncitori de vapoare sunt internați pe corabia »Oreto«. Toți sunt tratați cu serum contra ciumei. După însăși declarațiile ministrului-președinte Zanardelli până acum s'au ivit 12 casuri de ciumă. De Vineri însă și până eri nici un alt cas nou nu s'a ivit.

Luptă între țigani și polițiști.

În comuna Pacratz a avut loc în zilele trecute un conflict sângeros între niște vagabonzi și poliție. Causa conflictului a fost, că un țigan furase la târg 190 floreni dela un țeran și pe urmă a luat-o la fugă. În târg erau vre-o zece polițiști cari au grămădit la un loc pe toți țiganii, ca să-i caute. Când țiganii au văzut că puținii polițiști îi încunjură, au dat năvală asupra lor, desarmând chiar pe unul. Polițiștii atunci năvălesc cu baionete înfpte pe pușcă asupra cetei. S'a desfășurat o adevărată luptă. Un țigan a rămas mort și mai mulți răniți. În sfârșit polițiștii au reușit să-i prindă pe toți și să-i pună la închisoare. Cercetarea urmează.

Minuni nouă. Unde se va opri geniul inventator al acestui tinăr veac? Un inginer american, dl Charleas Kuenzel

declară că a descoperit o nouă putere de mișcare cu care vapoarele transatlantice pot face drumul între Europa și America în 4 zile. În sistemul său, el înlocuește cărbunii printr'un gaz compus din hală și aer cald comprimat, cari curgând în niște conducte perforate, dau naștere unei călduri destul de puternice spre a transforma apa în vapor în mod instantaneu. Forța motrice va putea să se aplice locomotivelor de drum de fer și la automobile, asigurând nu numai o iuțeală enormă, dar' încă o cruțare nu mai puțin considerabilă. Departamentul marinei americane a început deja să studieze sistemul lui Kuenzel pentru vasele de război. Dacă vîrțile acestei invenții nu sunt exagerate, se prevede ce înnoiri va produce. Industria cărbunilor va suferi mult de această nouă invenție, care îi va da o lovitură mortală.

Alegere de preot. Ni-se scrie, că la alegerea de preot, săvîrșită la 14 Sept. v. în comuna Cristur, protopresbiteratul Deveii, a întrunit încrederea poporului dl Antoniu Ungur, ales fiind paroch pentru numita comună.

Hymen. Hortensia Popovici și Nicolau Todea fac cunoscută sêrbarea cununii lor, care se va săvîrși Duminică în 23 Septemvrie v. (6 Octomvrie n.) 1901 la orele 4 p. m., în biserica gr.-or. rom. din Cib. Dorim toată fericirea.

Asemnate postale pentru străinătate. Conform unei ordinațiuni a ministrului de comerț, cu începere dela 1 Octomvrie st. n. blanchetele roșii pentru asemnate postale vor putea fi folosite numai la expedări de bani pe teritoriul Ungariei. Pentru Austria, provinciile ocupate (Bosnia și Herțogovina) și în general pentru străinătate, sunt a se întrebuința blanchetele galbene (internaționale), pe cari nu e de ajuns a se scrie numai locul destinațiunii (orașul, comuna), ci și țara.

Nou doctor juris. Sâmbătă a fost promovat la gradul de doctor în științele juridice, la universitatea din Cluj, tînărul Lucian Borcea din Sibiu.

Pasiviști unguri. Săptămâna trecută partidul liberal din cercul I. electoral din Pojon a ținut adunare, pentru a se consulta în privința candidaturii de deputat dietal. La propunerea lui Dr. Fésüs György comitetul electoral a decretat *pasivitate* prin concluderea că „partidul liberal din cercul I. electoral din Pojon nici la alegeri nu participă nici candidat nu pune“.

Avem deci și pasiviști unguri. Explicația e: acest cerc avea deputat dietal pe Szilágyi. După moartea acestuia neaflându-și candidat vrednic de a fi urmaș lui Szilágyi, cercul acum nu alege.

Romanul unei călugărițe.

Nainte de câteva luni a venit un American foarte bogat la Berlin, unde și-a închiriat o odaie în hotel. Se bolnăvise greu Americanul și spre căutare i-s-a trimis o călugăriță tină, orfana unui fost oficer. Multă vreme bolnavul se afla între viață și moarte, dar în urma naturei sale tari și a căutării conștiențioase din partea călugăriței, el în fine s'a însănătoșat pe deplin. Intre bolnav și tinăra călugăriță s'au început însă niște relații, cari s'au sfârșit cu — logodnă. Și așa prin puterea lui Amor orfana, care la început a fost numai o veghetoare asupra prizonierilor într'o temniță, a ajuns acum să fie soția unui American bogat, cu toate că el numără deja 50 de ani, iar ea abea 20, ba a intrat chiar în legături de înrudire cu cele mai bogate familii din capitala Germaniei, căci soțul ei se trage dintr'o familie înaltă.

„Orientul Ortodox“ sau «Pravoslavni Vostok» din București, și-a sistat apariția. Redactorul acestui organ de propagandă rusă, Sêrbul Ilici, va fi expulsat din România.

Flota chineză — cumpărată de Rusia. „Agenția Reuter“ raportează, că guvernul chinez a primit ofertul Rusiei de a cumpăra cu cinci milioane de ruble flota dela Pei-Jang, având a se computa această sumă în despăgubirea pe care China are s'o dea Rusiei pentru spesele avute cu expediția contra boxerilor. Flota constă din trei încrușișetori cu viteză repede, patru spărgători de torpiloare și din câțiva încrușișetori de rang terțiar.

Zece milioane de oameni fără adăpost. Zilele trecute râul Jangce din China a exundat, pricinuind colosale pustiiri. Zece milioane de oameni au rămas literalmente fără adăpost și fără subsistență. Autoritățile chineze fac tot posibilul să amelioreze starea neferiților oameni. E teamă, că la eamnă va erumpe foametea, în urma căreia earăși se vor face tulburări.

Contra anarhiștilor. Anarhiștii au pus în timpul din urmă lumea pe gânduri. Cei competenți vor fi meditat mult asupra isprăvurilor anarchiste și ca rezultat reese goana contra lor. Guvernul german a adresat ministrului president Széll un rescript pentru împedecarea internațională a anarchismului. Rescriptul e de părere, că agitațiile anarchiste, cari iau dimensiuni tot mai amenințătoare, nu se pot stêrpi decât prin o haisă internațională. Cu scopul acesta guvernul german a lucrat un proiect, care s'a trimis spre studiere tuturor guvernelor. După acest proiect, se va institui într'un oraș mare o poliție internațională, cu scop de-a ținea în evidență, a supraveghia și controla toate mișcările anarchiste. Poliția aceasta va avea apoi s'și extindă lucrarea asupra singuratecelor state. Spesele de susținere a acestei poliții internaționale se vor împărți după state. În scopul consfătuirii delegaților, se va ținea la 20 Oct. o adunare la Berlin. Intâiu vor discuta asupra chestiei în general și că peste tot e realizabilă ideea unei poliții internaționale?

Czolgosz în pragul executării. Se anunță din Anburne, că pe Czolgosz, ucigașul lui Mac Kinley, l-au transportat în celula condamnaților la moarte, din coridorul unde stau închiși asasinii. În vecinătatea lui Czolgosz sunt alți cinci condamnați, cari toți vor fi uciși prin curent *electric*. Cu ocazia transportării lui Czolgosz din Buffalo, poliția abia l-a putut apăra de amenințările faptice ale publicului. Eșofat de tot a ajuns în celulă, unde în desperație a început să sbiere și să dea din picioare, până leșinat a căzut la pământ. Imediat au adus un medic, crezând, că s'a otrăvit. S'a constatat însă, că leșinul a provenit din încordarea prea mare.

Bande de tâlhari în Macedonia. Se anunță din Larissa, că știri sosite din Ellassona vestesc apariția a numeroase bande de hoți, cari cutreeră prin Macedonia. Una din aceste bande, sub conducerea lui Gutta, a băgat fiori acum două zile în localitatea Krania. O alta a călcat satul Momaki. A treia, sub conducerea fiorosului Alexandri, s'a ciocnit Dumineca trecută cu o patrolă turcă, în apropiere de satul Pirghion; 2 soldați au fost omorâți, ear' 3 grav răniți. Vinerea trecută sub-locotenentul Mustafa Effendi, care conducea un detașament pe drumul dela Ahrida la Bukovio, a căzut într'o cursă de bandiți. Soldații au scăpat, dar' sub-locotenentul a fost desbrăcat de bandaiți, cari după-ce l'au chinuit oribil, l'au legat de un pom. A doua zi a fost găsit de niște trecători în momentul când își dădea cea din urmă resuflare.

Bandiții sunt niște Bulgari scăpați acum câte-va zile din temnița din Bitolia.

Dreptul limbei — la pertractările judecătorești. Senatul german al tribunalului suprem provincial din Praga săptămâna trecută avea să pertracteze o cauză apelată de avocatul ceh Dr. Paxa. La pertractare Paxa a prezentat plenipotență scrisă în limba cehă, ear' la întrebarea presidentului: dacă are vre-o propunere? Paxa a răspuns, că voește să vorbească în limba cehă. Presidentul a făcut atent pe Paxa, că senatul e german și se ocupă numai de cauzele judecătorilor germane, la ce avocatul a replicat, că el se află în tața tribunalului suprem al regatului boem și astfel nu cunoaște senat german. Nu poate crede, că la tribunalul suprem al Boemiei să fie exchisă limba cehă.

Fiind-că Paxa nu a voit s'și facă în limba germană propunerile, tribunalul s'a retras să se consulte. După jumătatea de oară presidentul a enunțat decisul, că pertractarea se amână pe timp nedeterminat. În motivarea decisului se zice, că cea mai mare parte din membrii senatului nu înțelege într'atâta limba cehă, ca să poată urmări cu atențiune decursul pertractării.

La noi — zice „Tel. Rom.“ — se face altcum. Te judecă fără s'ți priceapă o iotă din limba în care ai putea să te aperi.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

700—1901. végrh. sz.

Árverési hirdetés.

Alolirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1901. évi 6269 számú végzése következtében Dr. Vlád Aurél ügyvéd által képviselt »Fagețana« tak. és hit. intézet javára Oláriu Petru s trsai h.-dobrai lakosok ellen 434. kor. s jár. erejéig 1901. évi július hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1146 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 2 ló, szarvasmarha és stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a m.-illyei kir. járásbíró 1901. évi V. 254/2 számú végzése folytán 434 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi január hó 18. napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 105 kor. 20 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig H.-Dobrán alperesek lakásán leendő eszközlésére 1901. évi október hó 11. napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly n. gje. es el hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felültoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt M.-Illyen, 1901. évi szept. hó 9 napján.

Dobra László,

kir. bir. végrh.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 330.000

(92) Depuneri: peste cor. 2.000.000. 35—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) arândează și exarândează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva verbal în biurul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Directiunea.

963—1901. tkvi. sz.

Árverési hirdetés.

Alólírott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíró 1901. V. 361/3 sz. végzése folytán, Dr. Dráia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénz és hitelintézet részvénytársaságnak Loboncz Nicolae és társai szerekai lakosok elleni 300 kor. tőke ennek 1897. évi 16/II.-től járó 6% 85 kor. 74 fill. eddigi valamint ezuttali 4 kor. 10 fill. árverés ki-

tűzetési költségek erejéig kielégítésként le és felültoglalt és 3248 koronára becsült lóvak, csikó, ökrök, tehének, borju, sertések, kocsik, hordó, szélrosta, széna, buza és kukoricza birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíró 1901. évi V. 678/8 számú végzése folytán a helyszínén vagyis Szerekán adósok lakásán leendő eszközlésére 1901. évi október hó 17 ik napjának délelőtti 8 órája tűzetik határidőül, a midőn is a fenti ingók esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni, a befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni, netáni törvény akadály esetén.

Kelt Szászvároson, 1901. évi szeptember hó 15-én.

Rácz Árpád,

kir. bir. végrh.

De vânzare. In strada porumbului nr. 5 în Orăștie, este a se vinde din mână liberă o casă, împreună cu o grădină bine arangeată. A se adresa la **Ferenczy István.**

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele :

- Opuri, Broșuri și
- Placate
- Bilete de logodnă și cununie
- Carte și epistole

* Circulare *

& preț-curenturi

Note, Bilete de vizită după plac și cerere

Registre și imprimare

Anunțuri, Compturi și Adrese.

Bilanțuri etc. etc.

Acastă tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comande prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comande din afară se efectuesc repede!